

[Jan Petersen]

direkte, at det skal være et led i forbindelse med en mere aktiv erhvervsudvikling og en bedre uddannelses- og arbejdsmarkedspolitisk indsats i lokalsamfundet. Og det er jo faktisk det, vi er i gang med, ja, faktisk har gennemført.

Det lovforslag, vi nu skal debattere, medfører mere konkret, at arbejdsgiveren får pligt til at indlede forhandlinger med lønmodtagerne, senest 21 dage før afskedigelserne varsles over for Arbejdsmarkedsrådet, og at afskedigelserne tidligst kan få virkning 8 uger efter, at arbejdsgiveren har fremsendt sit varsel til Arbejdsmarkedsrådet. Endelig indføres en godtgørelse svarende til 8 ugers løn, såfremt arbejdsgiveren undlader at forhandle. Dette er en loyal udmøntning af den dagsorden, Folketinget dengang vedtog.

Disse dele af lovforslaget støtter vi derfor. Samtidig er lovforslaget en gennemførelse af et EF-direktiv. Det betyder, at lovforslaget indeholder forbedringer, som vi er forpligtet til at gennemføre. Det gælder optællingen af afskedigelser, der nu skal gælde alle ophør af arbejdsforhold; hermed lukkes også et hul.

Desuden åbner direktivet for, at også virksomheder, der begrundet i konkurs foretager masseafskedigelser, kan omfattes af varslingsbestemmelserne. Endelig indføres en ret til ekspertbistand for lønmodtagerne i forbindelse med forhandlinger med arbejdsgiveren. De to danske udmøntninger af direktivet støtter vi også.

Alt i alt betragter vi direktivet og dagsordenen som en nødvendig forbedring af de spilleregler, virksomheder og medarbejdere skal anvende, når der er problemer. Vi støtter derfor selvfølgelig lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Som det fremgår af bemærkningerne til dette forslag, er det jo ganske rigtigt som sagt af den socialdemokratiske ordfører todelt, nemlig i relation til EF-direktivet og i relation til den dagsorden, der er blevet vedtaget her i Tinget for et par år siden.

Når jeg tager ordet nu, er det, fordi vi, siden forslaget blev fremsat i slutningen af januar, har kunnet følge en debat, der har skabt en vis klarhed med hensyn til dette lovforslag, og det, som jeg synes er væsentligt at få afklaret –

det troede jeg faktisk den socialdemokratiske ordfører ville have gjort klart for os i sit indlæg – er, hvad det er, vi diskuterer i dag. For hvis man skal tro op til flere dagblade, er det sådan, at arbejdsministeren har lovet i hvert fald Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Ole M. Nielsen, at der skal ske en oplødning.

Det, jeg føler er væsentligt at vide, inden vi andre kommenterer forslaget, er, om det er det forslag, der foreligger, vi tager stilling til, eller om vi skal tage følgende bogstaveligt – jeg tillader mig at citere fra Politiken i dag:

»Men efter et møde i går med arbejdsministeren tror jeg« – og det siger hr. Ole M. Nielsen – »det hele falder på plads. Vi mener, lovforslaget kan skilles i en EU-del og en del, der har med den tidligere dagsorden at gøre. Det var ministeren åbent indstillet over for.«

Jeg vil gerne spørge, hvordan ministeren forholder sig til den udtalelse? Er det således, at der er 2 lovforslag, for i så fald vil flere af os sikkert holde en anden ordførertale, end vi havde forberedt i relation til det foreliggende lovforslag, som bærer nummer L 186.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det er i realiteten det samme, der bringer mig herop på talerstolen, for også jeg er lidt i vildrede med, hvad det er, der skal foregå i dag. I lovforslagets bilag er der en dagsorden, der blev vedtaget i Folketinget den 28. januar 1992 af Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre. Nu foreligger dette forslag, der er fremsat af arbejdsministeren, og derfor synes jeg, det er interessant lige at få afklaret, inden debatten går rigtig i gang, om det er den samlede regering, der står bag dette forslag, eller om det kun er de partier, der er nævnt i forslaget. Jeg synes, det er svært for os at forholde os til sagen, før vi ved, hvem der egentlig går ind for hvad, og det må ministeren vel kunne svare på.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Ifølge Folketingets forretningsorden drejer første behandling sig om, at man fra de forskellige partiers side skal komme med principielle tilkendegivelser over for det lovforslag, der til enhver tid ligger på Folketingets bord. Derefter går – det er sådan lidt folkeoplysning, jeg er i gang med lige nu – forslaget til Arbejdsmarkedsudvalget, hvor man selvfølgelig nær-